

CHRONOS

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA DREVÁRSKA VO ZVOLENE

2 - 0 - 2 - 1

Ako sa zmenila naša škola?

„Už minimálne dve dekády dozadu objekt školy nespĺňal požiadavky na niektoré hygienické alebo technické prevádzkové parametre. Nastal trojročný proces prípravy a schvaľovania investície a financií na realizáciu. Výmena ľahkého obvodového pláštá a dodatočné stavebné práce si vyžiadali celkovú investíciu z rozpočtu spolu viac ako 450-tisíc EUR.“ Pavel Laššák

A Úvaha „Rúško sa stalo znakom súdržnosti a symbolom zodpovednosti.“ Ako správne zvládnuť pandémiu?

Svetová pandemická pohroma má začiatok ... má aj koniec? My jednotlivci sme zmenili kvôli tomu veľa, podrobili sa obmedzeniam, no reálny rozmer zastrašovania tomu nezodpovedá. Bojujeme iba s vlastným strachom. Dnes na moju otázku, či má pandémia koniec, odpoveď nemám.“ Marek Púpava

Austrália

„Let do Austrálie trval 18 a pol hodiny. Absolvoval som veľa výletov. Najúžasnejšie bolo kŕmenie kengúr. Na 78. poschodie nás výtah vyviezol na 43 sekúnd. Mám strach z výšok a 235 metrov nie je žiadna sranda. Prežil som to. Pozreli sme aj pobrežie na hranici medzi Queenslandom a Novým Južným Walsom. Splnila sa mi predstava: „byť na dvoch miestach naraz“.

Maroš Matuška

REDAKCIA

ŠKOLSKÝ ROK 2020/2021

Monika Ratkovská
Šéfredaktorka, grafika

Miroslava Bröstlová
Grafika

REDAKTORI

Miroslava Vicianová

Bianka Praskačová

Lucia Tschampová

Vydáva Stredná odborná škola drevárska Zvolen. Krúžok školského časopisu
Mgr. Elena Ďurčíková, vedenie krúžku

Editoriál

Vážení čitatelia,
ďakujeme, že ste tu s nami a rozhodli ste sa prečítať si aj toto špeciálne číslo časopisu.

Naša doba a životy sa zmenili, namiesto plánov žijeme zo dňa na deň. Koronavírus nám odobral slobodu a zdravie. Dni doma strávené za počítačom nám ukázali život z rôznych uhlov. Vážime si rodinu, prírodu aj našu novo nadobudnutú voľnosť. Hneváme sa na vypadnutý internet či elektrinu.

Tentokrát číslo časopisu prináša postrehy z momentov našich životov. Veselé aj smutné. Zrekonštruovala sa naša škola a vynovovanie stále pokračuje. Maturanti makali, svoje práce odovzdali a vám prenechávajú svoje myšlienky. Týmto číslom vynahrádzame zameškané spoločné chvíle pri chvíľke čítania o nás.

Čochvíľa odchádzam aj ja, všetkým študentom, čo prechádzajú nádhernou cestou stredoškolským životom na našej drevárine, želám veľa úsmevov, veľa nervov a tých najkrajších chvíľ. Ako vždy, keď som bola prezentovať školu, som našim budúcim prvákom rozprávala ... „my sme ako jedna veľká rodina“, všetci spoločne... na ďalšom Javore.

šéfredaktorka

PREMENY V ČASE

Ako sa zmenila naša škola?

1968

SOŠ drevárska je nadregionálna a perspektívna stredná škola a od roku 2014 je Centrom odborného vzdelávania a prípravy. Budova školy, v ktorej prebieha teoretické vzdelávanie, bola odovzdaná do prevádzky už v roku 1968. Vyučovanie v novej budove školy začalo po prvýkrát presne 1. septembra 1968.

Už minimálne dve dekády dozadu objekt školy nespĺňal požiadavky na energetickú hospodárnosť, niektoré hygienické alebo iné technické prevádzkové parametre. Ako havarijný sa javil predovšetkým stav preskleného ľahkého obvodového plášťa, od ktorého sa následne odvíjali aj podmienky vo vnútorných priestoroch, resp. v triedach školy. Tepelné straty cez obvodový plášť budovy boli veľmi veľké.

1972

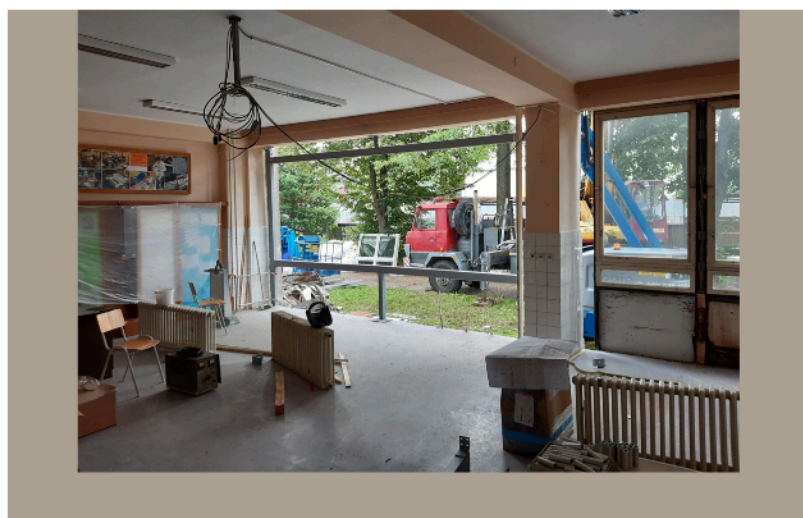

Rovnako veľká bola však aj snaha vedenia školy riešiť tento havarijný stav. Priebežne boli vykonávané rôzne, avšak len čiastkové opatrenia na zníženie energetickej náročnosti budovy školy. Od roku 2010 prebiehala priebežne v rámci možností rozpočtu školy výmena okien a vchodových dverí.

2018

Všetky opatrenia boli, samozrejme, iba čiastkové a nedostatočné a neriešili podstatu problému a to havarijný stav ľahkého obvodového plášťa budovy školy. Bolo potrebné odstrániť všetky jestvujúce vrstvy starého obvodového plášťa, vrátane okien a nahradiť ich. Nastal trojročný proces prípravy a schvaľovania investície a financií na realizáciu.

Montovaný obvodový plášť významne zníži celkové náklady na vykurovanie priestorov školy, zvýšením tepelnej pohody v triedach pozitívne ovplyvní pracovné podmienky žiakov a učiteľov školy a tiež komfort a bezpečnosť. Spolu s dodatočnými stavebnými prácami dali budove školy aj nový a moderný architektonický a estetický vzhľad.

SOŠ drevárska ďakuje:

- zriaďovateľovi školy – Úradu BBSK, odboru školstva, odboru financií, odboru, ich vedúcim zamestnancom a referentom, ktorí sa v zmysle svojej pracovnej náplne podieľali na úspešnej príprave a realizácii diela,

- zhotoviteľovi diela spoločnosti I.K.M. REALITY STAVING a. s. BB a tiež ostatným subdodávateľom, konateľom a ich zamestnancom, za kvalitne odvedenú prácu a dodržanie termínov,

- všetkým zamestnancom školy, ktorí boli touto stavbou dotknutí pri výkone svojej práce: ekonómke školy, školníkovi, údržbárom, upratovačkám...

Prípravujeme a priebežne už realizujeme: rekonštrukcie vnútorných priestorov (učebne) školy a modernizáciu materiálno-technického vybavenia školy...

Pavel Laššák, riaditeľ školy

Video - Premeny v čase
Zdroj: školská stránka
Ing. Igor Švingál

Dňa 18.02.2020
sa v Lesníckom
a drevárskom
múzeu vo Zvolene

konala celoslovenská súťaž
Etudy z dreva, už 21. ročník.
Jej témou bola hračka pre
deti. Rôznorodé práce boli
velmi zaujímavé. Ocenenie
od odbornej poroty získali
študenti z rôznych škôl a
rôznych vekových
kategórií.

DOJKA

Je štylizovaná
do modernej a
zároveň
tradičnej
hračky,
inšpirovaná
životom na
gazdovstve.

ETUDY Z DREVA 2020

Cenu Zväzu spracovateľov dreva Slovenskej republiky
získala žiačka zo Strednej odbornej školy
drevárskej vo Zvolene, Adriana Longauerová, žiačka
2. ročníka v študijnom odbore tvorba nábytku a
interiéru. Navrhla a vyrobila drevené odrážadlo
„Dojka“. Cieľom hračky je prinavrátiť deti ku
manuálnej práci na čerstvom vzduchu pri zvieratách.
Vnímať dotyk dreva a rozvíjať si motoriku. Taktiež má
motivovať dieťa k pohybovým aktivitám.
Prostredníctvom odrážania si posilňuje nohy, a tým
prispieva k zdravému vývinu kĺbov. Keďže sú dnešné
hračkárstva plné umelých výrobkov, hračka

Dojka je vyrobená z dreva. Je to pre dieťa zdravšie a
na pohľad prirodzenejšie. Pri kreatívnom procese
navrhovania odrážadla musela študentka pracovať s
najnovšími trendmi moderných hračiek. Určila si
hlavný prvok, ktorý má hračka

obsahovať, a tým je jednoduchosť, teda čistota
produktu. Prostredníctvom veľkého množstva skíc a
štylizácií Dojka dostala finálnu podobu slovenskej
domácejkozy. Je vytvorená z bukovej masívnej
dosky, ktorá bola následne opracovaná v školských
dielňach na hodinách praktického vyučovania.

Za pomoci majstra odbornej praktickej výchovy
Martina Vatalu, sa z papiera pretransformovala do
reálnej, využiteľnej podoby. Náročné bolo hľadanie
technického doriešenia, aby hračka fungovala aj po
dlhšom používaní.

Získala úspech najmä pri najmenších porotcoch. Ich
úsmevy vyjadrovali dostatočnú spokojnosť s
produktom.

Čestné uznanie získal aj
A. Kalmár za autíčko Magneto.

Ako správne zvládnuť pandémiu?

Všetko má svoj začiatok a všetko má svoj koniec. Deň začína ránom a o pol noci končí. Týždeň začína v pondelok a v nedeľu končí. **Svetová pandemická pohroma má začiatok... má aj koniec?** Zastihla nás ako neoddeliteľná časť života. Nepredstavila sa nám. Dala jej meno Koronavírus - COVID 19. A ona si spokojne rozprestrela temné krídla nad naše životy. Zrazu sa už pred ňou neskryjeme. Máme sa jej báť? Ešte stále nevieme, s akým nepriateľom to vlastne bojujeme.

Média šíria paniku, stresové situácie vníma každý mozog inak. Ak by to mal byť „smrtiaci vírus“, nesprávne by sa tak veľmi podivne, pôsobí rôzne na národy, rasy i krajiny.

My jednotlivci sme zmenili kvôli tomu veľa, podrobili sa obmedzeniam, no reálny rozmer zastrážovania tomu nezodpovedá. Bojujeme iba s vlastným strachom.

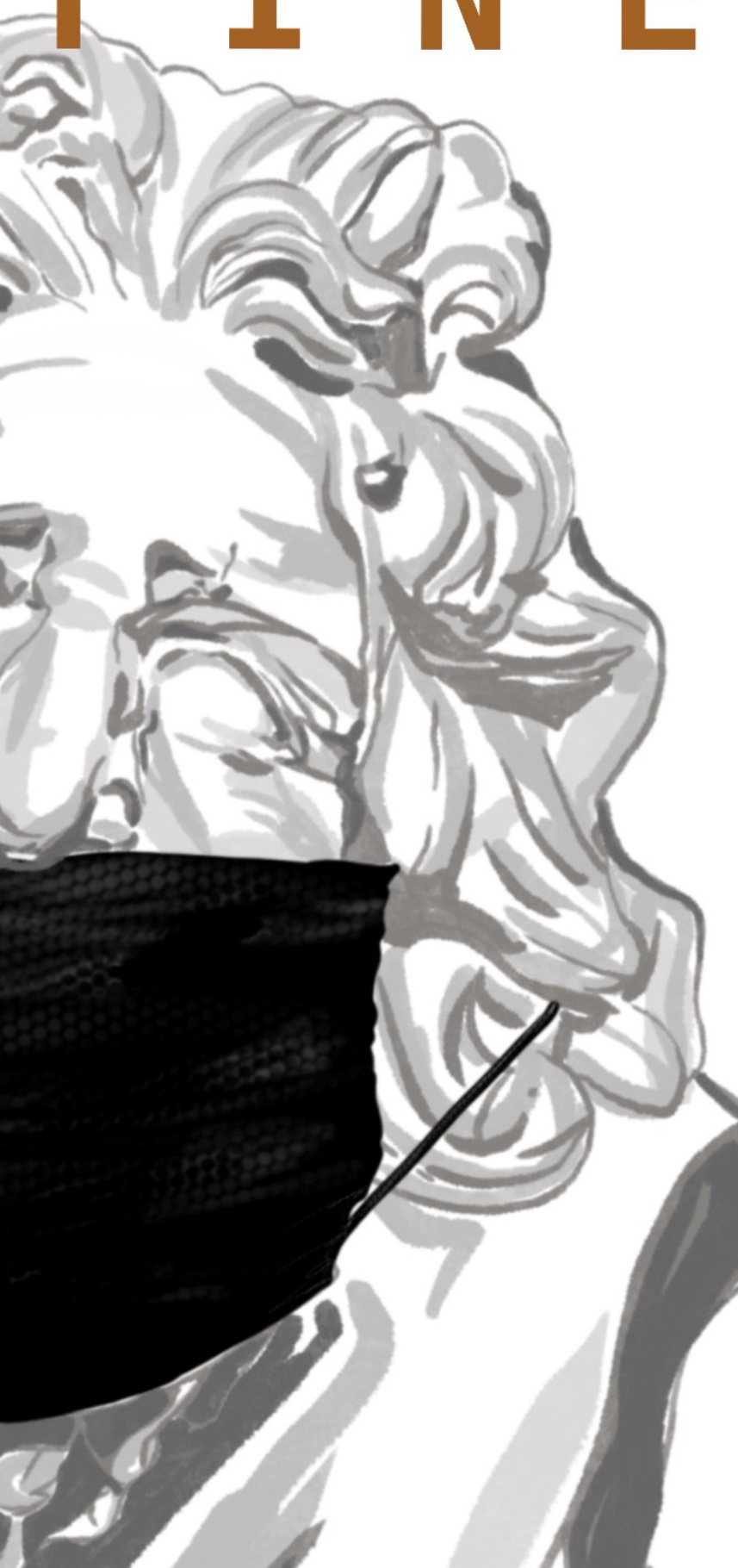
Dnes na moju otázku, či má pandémia koniec, odpoveď nemám. No určite viem, že nám pandémia dala začiatok. Začali sme si, možno viac ako inokedy, vážiť zdravie, rodinu, priateľov, učiteľov, prácu, prírodu...

Dala nám možnosť pochopiť, čo je v živote najdôležitejšie. **Rúško sa stalo znakom súdržnosti a symbolom zodpovednosti.**

Marek Púpava

Q U A R A N

T I N E

CEZ KARANTÉNU SOM TRÁVILA DNI TAK, ŽE DOOBEDA SOM PRACOVALA NA ÚLOHÁCH, KTORÉ MI PRIŠLI V TEN DEŇ A POTOM SOM SA ŠLA POBEDE PRECHÁDZAŤ SO SVOJIM PSOM DO LESA AJ NA NIEKOĽKO HODÍN.

RAZ SME NAŠLI HRÍBY A INOKEDY SME SA ZAS STRETLI S LESNOU ZVEROU, NAPRIKLAD S JELEŇMI ČI VEVERIČKAMI.

DOTERAZ NEVIEM ZABUDNÚŤ NA TO, AKO SOM SA POZERALA NA LAŇ, KTORÁ BOLA ODO MŇA LEN O DVA METRE ĎALEJ ...

A. Antalová

ODDYCH OD SPOLOČNOSTI SA MI PÁČIL. ČAS SOM SI SAMA ROZKLADALA TAK, AKO MI TO VYHOVOVALO. RÁNO SOM NEMUSELA NASTAVOVAŤ BUDÍKY NA ŠTVRTÚ. MOHLA SOM VSTAŤ KEDYKOĽVEK, SPRAVIŤ SI POKOJNE KÁVU A RAŇAJKY, POTOM SA VENOVAŤ ŠKOLE.

ÚLOHY, ČO SOM MALA SPRAVIŤ, SOM SI ZAPISOVALA NA PAPIER A POSTUPNE VŠETKY VYPLŇALA. SO ZADANIAMÍ SOM NEMALA ŽIADNY PROBLÉM A VŠETKO SOM STÍHALA. NIEKEDY SOM SI SPRAVILA AJ CELÝ VOĽNÝ DEŇ V STREDE TÝŽDŇA A POTOM SOM TÝCH PÁR ZMEŠKANÝCH VECÍ DOBEHLA.

BRIGÁDU POČAS KORONY BOLO ŤAŽKÉ ZOHNAŤ, PRETO SOM KU KONCU ZAČALA CHODIŤ DO AUTOŠKOLY A VYPLŇAŤ SI TAK VOĽNÝ ČAS.

ZO ZAČIATKU BOL VO VŠETKOM TROCHU CHAOS, NO KEĎ SOM SI ZVYKLA NA SYSTÉM, NEMALA SOM S NIČÍM PROBLÉM. STAČILO MAŤ LEN VO VŠETKOM PREHĽAD A BYŤ ZODPOVEDNÝ.

S. Rusnáková

„ČO TERAZ ?“ TO BOLA PRVÁ OTÁZKA, KTORÚ SOM SI POLOŽILA PRVÉ RÁNO V KARANTÉNE. NEVEDELA SOM, ČI SA MÁM UČIŤ, ČI SA MÁM TVÁRIŤ, ŽE SÚ PRÁZDNINY ALEBO POMÁHAŤ V DOMÁCNOSTI. BOLO VEĽMI ZLOŽITÉ NÁJSŤ SI SYSTÉM. UČIŤ SA? DOMA ? PRE NIEKTORÝCH ŠTUDENTOV NEPREDSTAVITEĽNÉ. ROVNAKO AKO AJ PRE MŇA.NO IBA ZO ZAČIATKU. POSTUPOM ČASU SOM SI UVEDOMILA, ŽE TOTO NIE SÚ PRÁZDNINY, A TAK SOM SI MUSELA ROZLOŽIŤ ČAS. DOOBEDA SOM SA VŽDY UČILA. TO BOL ČAS NA ŠKOLU. SAMOZREJEME, AK BOLO TREBA POMÔCŤ DOMA, ŠKOLA IŠLA BOKOM.

POOBEDE BOLI TIE NAJKRAJŠIE CHVÍLE, PRETOŽE TO BOL ČAS, KEĎ SOM TRÁVILA CHVÍLE S RODINOU. V TÝCHTO CHVÍLACH SOM SI UVEDOMILA, AKÁ JE DÔLEŽITÁ.

SOM ŠTASTNÁ, ŽE UŽ SKONČILA KARANTÉNA. NESKUTOČNE MI CHÝBALI KAMARÁTI, KTORÍ SÚ PRE MŇA DRUHOU RODINOU

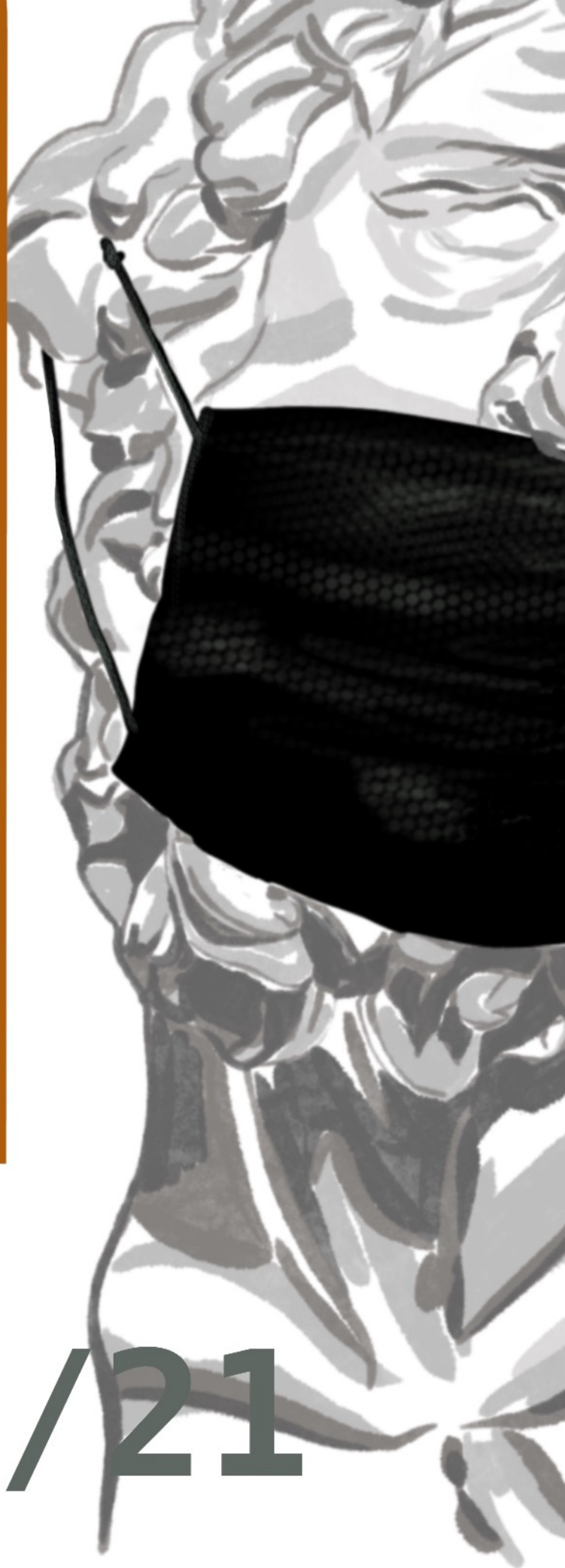
V. Báčiková

ZAČALO SA TO VEĽMI DIVNE. VEĽMI CHAOTICKY ZAČALO DIŠTANČNÉ VZDELÁVANIE. NEVEDELA SOM, ČO MÁM ROBIŤ SKÔR. PO ČASE SOM SI NA TO ZVYKLA. POTOM UŽ IŠLO VŠETKO ĽAHŠIE.

KAŽDÝ DEŇ SOM POČÚVALA ZLÉ SPRÁVY. V OBCHODOCH BOLI PRÁZDNE REGÁLY. PRE MŇA TO BOLO NEZVYČAJNÉ. POPÁR MESIACOVH SOM SI ZVYKLA AJ NA TO. DOKONCA RÚŠKA, KTORÉ SA STALI SÚČASŤOU MÔJHO ŽIVOTA .

V. Ambrózyová

: 2020/21

VESMÍR MI PODOPIERA CIGARETA

Bežím. Fyzicky bežím alebo utekám od niečoho? Škola – povinnosti, mali by ma udržať pri zmysloch. Kdeže. Bežím, vo vlastnom svete postavenom z kociek lega, celý vesmír mi našťastie podopiera cigareta. Intoxikácia. Intoxikácia endorfínmi, som ako dieťa. S rúškom, skoro všade s rúškom, aspoň v obchodných centrách, obchodoch, inak bez rúška, s cigaretou. Ešte že ich máme. Dym má dezinfekčné účinky – niekto povedal. Viem kto a chýba mi. Ráno zasa vstanem, je to taká vrodená chyba. Najem sa, idem so psom, až dokým sa nie je treba starať o obed, pozerám televíziu, nažívam si v zdanlivom blahobyte ako prasa v žite, vedel by som takto fungovať, ale spoločnosť nie.

Dvadsiate storočie malo španielsku chrípku, potom prišla la belle epoque. Môj ty, Bože, a že to boli ľudia, teda tí, čo prežili. Chýba k tomu ešte vojna, „očista sveta“. Straty na životoch budú značné, no zároveň nepatrné, nič nečakám, nič nie je isté. Obchody skrachujú alebo neskrachujú, záleží to len na nich. Okienková veštiareň, psychiatrická ambulancia, kostol, nevestinec, obchod so šťastím. Technológia tvaruje svet, značne ho uľahčuje, niektoré veci sa dajú robiť online, iné zas nie. Nie každá starká má počítač, nemôže sa spojiť s potomstvom a nebude ju navštevovať, lebo sa bojí. Aj dedo zomrel, ale nie na následky tohto, a tak si starká myslí, že zomrie tiež. Zvládne to ako aj všetci. Najväčšiu škodu napácha to, že ľudia skrátka nebudú môcť ísť do práce. Niežeby nechceli, chcú a musia. Niektorých to však položí, prídu o prácu. Nájdu si novú.

Na krátky čas sa zdalo, že žijeme v mestách duchov. Prerezal som ulicu sám so psom, ešteže ho mám. Má štrnásť a ani o tom nevie a vlastne vôbec nevie, čo sa deje a je mu hej. Zdanlivo. Vo vedomostiach je sila? Keď má človek čas, môže robiť častokrát to, čo naozaj chce robiť, veď predsa len, Shakespeare napísal Kráľa Leara v karanténe, či nie? Mne dochádzajú veci pomalšie, už je však najvyšší čas. Treba dávať, dať, vykrvácať svoju dušu na papier, do hlíny alebo do hodných skutkov. Asi toľko ku zvládnutiu pandémie, solidaritu a zmysluplne strávený čas.

S. Krivošík

Vplýva doba na duševné zdravie? Alebo ako na to, aby sme si ho udržali pri živote.

Každý z nás by si mal uvedomiť, že psychické problémy nie sú „len“ v hlave. Spomeňte si, ako ste naposledy zažívali stres. Napríklad, keď ste mali prezentovať prezentáciu pred triedou alebo keď ste odpovedali z niečoho, čo ste celkom nevedeli. Pravdepodobne sa väčšine z vás v hlave vyčarí spomienka na tieto fyzické prejavy: bolesť brucha, zrýchlený tep, závraty, neprimerané potenie, tras, plač, zlé dýchanie...

Áno a teraz si predstavte, že ten strach zažívate skoro na dennom poriadku bez zjavnej príčiny. Ja som si myslela, že je to v poriadku. No nie je!

Môj príbeh v skratke:

Noc 3:00h a ja idem zomrieť. Veď prečo nie. Mám problém zavolať si sama pizzu a zrazu si volám sanitku a presviedčam pána na linke, že idem zomrieť. Isto sa smejete aj ja som sa smiala, keď už som vedela dýchať. No to, čo predehádzalo, bol strach, že mám covid. Zlé dýchanie ma v tom len usvedčovalo. No hľa, všetky testy negatívne, röntgen pľúc v norme a T. sa upokojila, hneď ako dostala injekciu a tabletku. Nejakú malú, až som jej zas neverila. Ale pomohla. Tak dobre mi bolo. Žiadny tras, žiadny pot. Tlak zo 169/112 klesol. Tep tiež. No krása. Mesiac bol pokoj. Zabudla som na ten pocit smrti a užívala predsviatočné obdobie, narodeniny, meniny. Alkohol, koláče, ... A zrazu bum, znova. Znova máme večerný pokec s pánom z urgentu. A ten, že prídte, nečakajte. Spravíme vyšetrenia. Spravili, všetko v norme. Tabletky, rozhovor a diagnostika.

TETÁNIA!

Tetá. čo?? Krásne Vianoce. Krajší darček som si nemohla priať. Ešte sa mi podobné stavy opakovali niekoľkokrát do mesiaca. Stále mám záchvaty, no keďže viem, že neumieram, už na návštevy do nemocnice nechodím. Nechcem. Verili by ste na nejakú tetániu, keď mávate stavy, že zomierate? Možno hej, no ja som neverila. Chodila som po rôznych vyšetreniach, až som skončila pri neurologičke a tá mi odporučila psychologičku. Odporučili mi ju všetci doktori v okolí Brezna. Ale mne nestačil jeden názor doktora. Lepšie je 220083 ďalších. Takže psychologička? No super, tá si bude myslieť, že ju zdržujem s hlúposťami. A nakoniec diagnostika č. 2 NEŠPECIFIKOVANÁ ÚZKOSTNÁ PORUCHA! Keď to píšem veľkými písmenami, vyzerá to tak drsne. Tak si predstavte, že chodím na terapie. Dobrý šmak. Oveľa lepší ako predpísané lieky. A „psychoška“ ako kamoška, odporúčam! Len škoda, že sa nedá chodiť vždy, keď mi je zle, keďže pacientov tam má hojne. Niekedy to musím zvládnuť sama. Ale som v progrese.

Čo môžeme robiť ak vám je zle?

1. Hovorte o tom! Niekedy stačí, keď sa len vyrozprávate.

2. Radujte sa z maličkostí. Nič nie je tak dôležité ako, ty sám! Hľadajte aj vo všetkom zlom niečo dobré a vo všetkom dobrom niečo zlé. To je život!

3. Neskrývajte emócie. Robte veci tak, ako ich cítite. Nedržte v sebe nenávisť. Tá bude rásť a rásť.

4. Žite zdravo! Jedna ciga-jedno jablko.

5. Nemyslite si, že ste dokonalí! S veľkou pravdepodobnosťou ste veľmi blízko ku dokonalosti, ale stále máte čo robiť.

6. Netrávte veľa času na sociálnych sieťach. Skúste si užiť reálny život.

7. Nestresujte sa! Toto ste potrebovali počuť.

#Sociálne siete

Sociálne siete sú primárne vnímané ako čas pre zábavu a odreagovanie sa, ale ja si myslím, že sa dajú využiť aj iným prospešnejším spôsobom, ktorý dokáže človeka obohatiť nielen o poznatky, ale aj o načerpanie inšpirácie.

Správy mladi

Iniciatíva mladých ľudí, ktorá ponúka krátke správy o aktuálnej politickej a spoločenskej situácii na Slovensku, ale aj vo svete.

Na Slovensku pribudlo 1 161 pozitívnych prípadov koronavírusu pri 10 707 PCR testoch. Pozitívita je 10,84 %. Zomrelo ďalších 87 ľudí. V nemocniciach je hospitalizovaných 2 895 pacientov.

SPRÁVY MLADÍ

Slovenská lyžiarka Petra Vihová ukončila spoluprácu s trénerom Líviom Magonim.

SPRÁVY MLADÍ

Vladimir Putin podpísal zákon, ktorý mu umožní opätovne kandidovať na post hlavy štátu. V prípade ďalších volebných víťazstiev by tak mohol zostať ruským prezidentom až do roku 2036.

spolu_aut

Mama dvoch krásnych dcér Elišky(10) a Poli(5), ktorá slovenskú spoločnosť oboznamuje s autizmom. Poli je autistické dieťa(aspergerov syndróm), mama poukazuje nie len na to, aký je život s autistom, ako sa máme na verejnosti ku nim správať, ale aj na to, ako štát zabezpečuje deti tohto spektra, a to len úplne minimálne. No napriek tomu navštevuje s Poli odborné škôlky(ktoré si rodičia hradia sami), kde s Poli pracujú odborníčky a divák má možnosť vidieť jej čitateľné pokroky.

Aa

vedator_sk

Mladý teoretický fyzik, ktorý študoval na Slovensku, no svoje vzdelanie aplikoval v Dubline. Založil platformu pre vedcov, ktorej cieľom je popularizácia vedy. Témy v krátkosti spomína aj na instagrame, ale hlavnou myšlienkou sú podcasty, napr. "Či rúško naozaj znižuje prísun kyslíka".

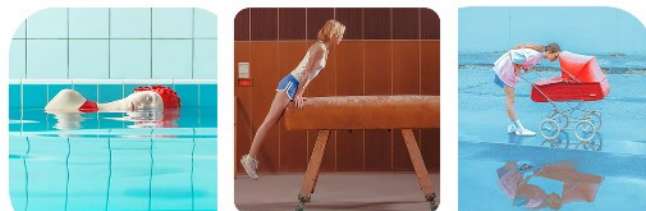
Zuzana Kovačič Hanzelová

Mladá redaktorka, ktorá bloguje nielen o aktuálnych politických témach, ale aj o zdravom životnom štýle. Nebojí sa vyjadriť svoj názor, rozpútať aj niekoľko politických debát, napr. aj o sexuálnom obťažovaní alebo o rómskych menšinách. Priebiežne robí aj sériu "3 hlavné udalosti dňa", alebo livestreamy s odborníkmi na danú tématiku.

Mária Svarbová

Mladá svetovo-známa úspešná fotografka. Paradoxom je, že vo svete je viac známa ako u nás na 🇸🇰, výstavy jej fotografií majú priaznivcov v 🇺🇸, 🇯🇵, ale aj v 🇪🇺. Fotila marketingové kampane svetových firiem ako je 🍏, zaradená bola v rebríčku Forbes 30pod30. Vyznačuje sa svojim osobitým štýlom spojenia figúry, geometrie a socialistickej architektúry.

Bianka Praskačová

Opovrhovanie

Idem po schodoch. Z jednej triedy do druhej. To stačí. Z tried sa vyvalia kvantá ľudí. Ľudí, ktorých nepoznám. Pozerám sa na nich a zároveň na ten vánok, ktorý je za nimi. Keď mi spadne zrak do niekoho očí, vysaje ma to. Nemá ma rád. Presne to z neho cítim. Tak rozmýšľam. Rozprávali sme sa? Asi skôr nie. Pokračujem v chôdzi po chodbe. Ďalší očný kontakt s iným človekom. Teraz je to iné. Nechutné. Slizké. Hnoj. Asi ho dlho nik fyzicky nepotešil. Ani on sám seba. Asi sa nemá rád. Smutný život. Chôdza neprestáva. Musím sa dostať do cieľa. Čím idem ďalej, tým viac ma to tlačí. Ľudia. Ich energie. Neopodstatnená nenávisť. Predsudky.

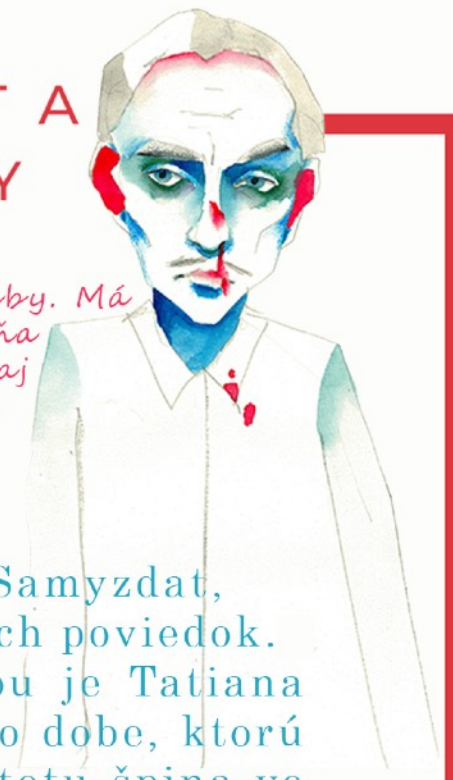
Strach sa zväčšuje. Ja sa zmenšujem. Smejem sa. Zakrývam sa. Až sa dostanem konečne do triedy. Sadnem si. Zvoní. Zmiznem. Do iného sveta. Konverzujem. Sama do seba. Hľadám riešenie. Ako zlepšiť seba. Svet. Celú galaxiu. Niekde tam v pozadí počuť výklad. Mala by som ho počúvať. Nedá sa. Tak si vytváram novú filozofiu, názory, sebavedomie. Odôvodňujem si každú udalosť. Hľadám klady a zápory. Rozmýšľam nad ľuďmi a prečo sú takí. Nenávistní. Poprekladám si strpnuté telo na stoličke. Takmer z nej spadnem. Zvoní.

Taký ten deň
ktorý má každý
občas
prežívam ho
stý raz

M. Vicianová

NEVŠEDNÁ AKTIVITA NAŠEJ ŠTUDENTKY

Ešte jeden úder. Volodovi vybili zuby. Má plné ústa zubov, ktoré teraz naháňa jazykom. Premýšľa nad tým, že si aj tak chce dať vytrhnúť osmičku.

Ema Černáková sa zapojila do projektu Samyzdat, ktorý je zameraný na prekladanie ruských poviedok. Poviedka vyšla 8. 4. 2021. Jej autorkou je Tatiana Zamirovská a má názov Nový filter. Je o dobe, ktorú práve žijeme. Dobro strieda násilie, čistotu špina vo vzťahoch. Ema zvolila výborné a vystihujúce ilustrácie

k obsahu poviedky nápadnými stekajúcimi farbami, aby naznačila, že nič už nie je presne určené a ohraničené.

Výborne vystihla jemnosť a hrubosť, ktoré sa so sebou bijú.

Prinášame vám jej ilustrácie, posúďte sami. Ak máte záujem, prinášame aj link na uverejnenú poviedku pre tých, ktorí by si ju chceli prečítať.

Blahoželáme Eme, že práve jej ilustrácie redakcia vybrala a zverejnila.

Volodova dcéra vystrašene hľadí na Katu. Tá ju schmatne za rameno a vytiahne ju zo skrine ako starú zaprášenú knihu. Volodova žena zdvihne mokré ruky k tvári.

Link

[/https://samyzdat.ruslk.sk/2021/04/08/tatiana-zamirovska-novy-filter](https://samyzdat.ruslk.sk/2021/04/08/tatiana-zamirovska-novy-filter)

Redakcia

AUSTRÁLIA

Od 8. januára 2020 som si predžil zimné prázdniny. S rodinou som odlietal na dovolenku do Austrálie. Išli sme pozrieť maminu sestru, ktorá tam žije. Cesta bola dlhá a náročná. Letel som prvýkrát v živote. Tých „pár“, presne 18 a pol hodiny sedenia v lietadle nebolo pre mňa až také hrozné ako obavy z letiska, či už v Dubaji alebo v Brisbane. Mal som strach, či sa budem vedieť dorozumieť. Ale zvládol som to. Po pristátí v Brisbane, vyzdvihnutí batožiny a zvitáním sa s tetou a jej dcérou, mojou sesternicou, sme ešte cestovali 1 hodinu autom do cieľového mesta Gold Coast.

Gold Coast leží južne od mesta Brisbane v štáte Queensland. Je to pobrežné polmiliónové mesto. Za 3 týždne dovolenky sme stihli poobzerať veľmi veľa prírodných pamiatok, zvierat, zaujímavých miest. A, samozrejme, aj obchodov. Prvý týždeň nám pršalo, takže nakupovanie bolo jedno z mála, čím sme si vyplňali voľný čas. Pre zaujímavosť, pršalo prvýkrát po 6 mesiacoch. Po ustálení počasia sa začala naozajstná dovolenka.

Naším každodenným miestom pobytu bola pláž. Každé ráno sme skoro vstávali na rannú prechádzku po pláži. Nečudo, veď k oceánu sme to mali len 5 minút od nášho bývania. Ráno som vždy videl veľa mladých, ale aj starších, ako chodia na rannú prechádzku popri pláži alebo sa venovali behu, bicyklovaniu.

Absolvoval som veľa výletov. Páčila sa mi ZOO, kde som videl veľa zaujímavých aj nebezpečných zvierat, typických pre austrálsku divočinu. Najúžasnejšie bolo kŕmenie kengúr. Boli nádherné, takisto aj koalpy a tropické papagáje. V ZOO som si užil aj vystúpenie Aborigéncov (domorodcov). Urobili sme si výlet na najvyššiu budovu v Gold Coaste - Q1 - 235 metrov vysokú, 78 - poschodovú. Na 78. poschodie nás výťah vyviezol za 43 sekúnd! Musím sa priznať, že som sa veľmi bál, mám strach z výšok a 235 metrov nie je žiadna sranda. Ale prežil som to, výhľad na celé mesto bol fantastický!

26. januára bol tzv. „Australia day“. Je to deň, keď sa slávi Deň objavenia Austrálie. V tento deň sme boli aj my, ako mnoho iných obyvateľov Austrálie, na celodennej grilovačke pri zátok. Tu sme bodyboardovali, plavili sa na lodke a kochali sa okolím a krásnymi domami, postavenými popri zátok. Boli sme aj na turistike. Túra ku vodopádu Springbrook trvala asi hodinu, popri nás behalo neskutočné množstvo veľkých jašteríc. Kúpanie pod vodopádom bolo pre mňa veľkým zážitkom. Voda bola studená, ale veľmi príjemná na osvieženie v horúčave. Pozreli sme si aj pobrežie na hranici medzi Queenslandom a Novým Južným Walsom. Splnila sa mi predstava: „byť na dvoch miestach naraz“.

Tiež som bol v Sea Worlde (morskom svete). Tu som videl nádherné vystúpenie delfínov, ale aj veľa morských živočíchov, medúzy. Počas dovolenky som si užil do súťosti aj oceán. Oceán bol na moje prekvapenie teplý, vlny boli veľké, ideálne na surfovanie. Keď som videl, ako už vedia surfovať aj deti vo veku 8 rokov, veľmi ma to lákalo. Musel som to vyskúšať aj ja! Surfovanie bolo pre mňa veľmi náročné, ale zaujímavé. Najmä plávať proti prúdu, keď som po pádoch musel plávať po surf, bola pre mňa veľká záťaž na ruky. Ale aj napriek tomu ma to veľmi bavilo. V čase, keď bol oceán veľmi studený, rozbúrený a špinavý od rias, sme sa chodili kúpať do bazéna. V paneláku, kde sme bývali, mali na 8. poschodí bazén. Tu som trávil so sesternicami veľa času. Veď čo to bolo, vyviezť sa na 8. poschodie a osviežiť sa, zaplávať si.

28. januára skončili sesternici 6- týždňové letné prázdniny. V Austrálii sa začal nový školský rok. Žiaci do školy nastupujú ako 5-roční do nultého ročníka. V Austrálii chodia žiaci 6 týždňov do školy, potom majú 2 týždne prázdnin. Nový školský rok im začína 28. januára, končí v polovici decembra. Žiaci chodia do školy oblečení v uniformách. Každá škola má uniformu v inej farbe. Sesternica má zelenú uniformu, chodí do súkromnej školy. Žiaci štátnej školy majú napr. uniformu fialovej farby. Veľmi sa mi to páčilo, deti si nezávidia oblečenie. Či už sú bohatí alebo chudobní, všetci sú rovnako oblečení, dokonca aj tašky a školské pomôcky majú rovnaké!

Austráliu som si obľúbil nielen kvôli krásnej prírode, zvieratám, ale aj vďaka ľuďom, ktorí tu žijú. Boli priateľskí, trpezliví, odhodlaní pomôcť. Pozdravili sa, aj keď nás nepoznali. Hlavne tí, ktorých sme stretali na pláži. Každé ráno sa nám zdravili, akoby sme sa už dlho poznali. Teta vždy vravela: „Toto sú všetko naši susedovci.“ Obyvatelia Austrálie ma veľmi očarili. Aj okolie bolo krásne upravené, nevidel som nikde rozhádzané odpadky. Dokonca som mal pocit, že sa tam ani nekradne. Na parkovisku sme si mohli nechať auto odomknuté, a nič by nám nezobrali. Dokonca aj pri pláži sme si mohli nechať oblečenie, šľapky aj na niekoľko hodín a našli sme si ich na tom istom mieste. Myslím si, že musíme ešte veľa na sebe popracovať, aby sme boli na takej úrovni, ako obyvatelia Austrálie. Milí, priateľskí, ústretoví, trpezliví, ochotní pomôcť.

“Môžem povedať, že do Austrálie som sa zalúbil! Určite sa tam chcem ešte vrátiť, viac Austráliu spoznať. Ale dovtedy sa musím ešte zdokonaľiť v angličtine, aj keď sa môžem skromne pochváliť, že som sa vedel dohovoriť.”

Ako to má byť?

V živote sa dejú rôzne situácie. Niektoré sú pozitívne a iné negatívne. Len v tomto čase tento pojem naberá iný význam. Je lepšie byť pozitívny alebo negatívny? Rozdiel je v tom, či sa rozprávame o emočnom postoji alebo o výsledkoch celkového zdravia.

Dnešnú situáciu by som prirovnala k obyčajným veciam, no zato dôležitým. Keď sa na poli plnom zemiakov usadí nežiaduci hmyz, jediné, čo ho vyženie, je správny postrek. No čo ak ten overený, ktorý vždy zaberie, neexistuje a nemá ho ani ten najlepší pestovateľ? Vtedy sa z dobre rozpoznaného hmyzu stáva nevyspytateľná partia mandeliniiek, ktoré nemajú zábran. Vedia, že dnes je ich deň a klub, v ktorom sa snažia zažiť, je už za chvíľu plný. No to vôbec nevaďí. Mesto je plné takých klubov a barov, ktoré sú otvorené až do rána.

Rozhodia si, ako ten najflexibilnejší pavúk a ovládnu svoje muchy, ktoré sa obalia do pavučiny z nevedomosti. Pole je primalé a noc ešte dlhá. Od rána do večera hrajú rôzne pesničky. Od tvrdých, cez talianske, španielske až po tie kráľovské. No práve tá kráľovská je hitom tohto roku. Pri nej sa najviac zadýchaš a jej basy cítiš priamo v pľúcach.

Lietadlami sa dostáva do uší všetkých na svete a zanechá stopu, po ktorej niet úniku. Zrazu sa tváre, vysmiate aj zronené, stávajú hluchonemými. Zrazu si sám ako zvärač v maske a akoby spoza závoja nevesty sa na teba pozerajú tí, ktorých len ťažko nahradiť. Biela, zelená, čierna, to sú farby plášťov dnešných hrdinov. Oni dávajú nádej. Ved' po búrke musí prísť slnko.

Prečo sú na zábavách vyhadzovači, vo fitness centrách tréneri? Lebo práve oni vedia zasiahnuť v ten správny čas. Zmena životného štýlu nebola nikdy taká ako počas tejto veľkej párty. Zrazu to, čo máš tak rád, sa stáva nepodstatným a to, čo je najdôležitejšie, doceneným. Ako na to, aby bolo všetko tak, ako má byť? Odpoveď je jednoduchá. Nikdy to nebude tak, ako má. Pretože aj keď tento ročný veľkolepý hit ovládol ľudí, každoročne hrá v éteri ešte veľa iných pesničiek, ktoré nás môžu pozitívne alebo negatívne zaujať. Hoci sú ich interpreti známi, tiež majú slabé miesta a nemusia ladiť vždy na rovnakú vlnu. No ak chcete, aby sme vedeli rozoznávať zlo a dobro, tak počúvajte našich trénerov, predsa to trénujú.

Aj vo väzení si väzni občas posedia neprávom, no všetko zlé je na niečo dobré. Posedíme si za toho škodcu a ukážeme mu, že sme nezlyhali my, ale on! A aj keď sú tie vyparádnené mandelinky silné a bez chrbtovej kosti, tak vytrvalosťou dokážeme, že aj zemiaky budú chutné a zdravé.

L.Tschampová

Prosím. Čo to robím? Nieкто cezo mňa ovláda iných. Mieša mi túžby a pocity. Vytvára mi odpor v hlave. K ľud'om, ktorých by som mala ľúbit'. Snaží sa o to, aby som sa nenávidela. Aby som zas chytila do rúk čepeľ a rezala do nekonečna. Pitvala sa najviac, ako je možné. Dolámala kosti. Vybrala si ich. Zrecyklovala. Potom orgány. Začneme srdcom. Načo ti je? Nepoužívaš ho. Len v tebe hníje. Odrapil mi ho. Hodil do koša. Načo komu bude?

Odľahlo mi. Cítila som sa ľahšie. Moja duša pretransformovaná v predmet sa už rozlieva v koši. Teda to učia v školách. Srdce je základ. Si tam ty. Keď niekoho miluješ tak srdcom. Nie sebou. Svojím bytím. Srdcom. A presne to teraz nemám.

Nemám čo komu dať. Existencia môjho rozpitvaného tela nabrala na zbytočnosti. Asi som už len schránka. Prázdna. Hoci mám ešte mozog. Prosím vás, aj ten chcete? Neodpovedá. Zobral kameň. Veľký a ostrý. Buchol mi ním po hlave. Vytvoril preliačinu. Aha, už ho vidím.

Pomalinky sa ukazuje spolu s mojimi myšlienkami. Zoberie si ho. Rozmotá, a natiahne. Položí na zem. Odniekaľ vyťahne stoličku. Aha, strom. Preplietá si môj natiahnutý mozog medzi prstami. Hladká ho. Cíti tú jemnosť kože. Zrazu ho zauzlil a vytvoril očko. Teda oko. Prehodil ho cez strom. Postavil sa na stoličku. S úsmevom si dal oko na krk. Stiahol. Spadol. Umrel.

NIEKTO

M. Viciánová

JA, LYKOŽRÚT

Už len pri vyslovení slova pandémie sa v každom z nás prebudí niečo, čo potláčame, čo nikdy nevitáme s otvorenou náručou, niečo, čím sa nechceme chváliť. Je to ako čierna škvrna od atramentu, ktorú ak nezastavíme, tak rastie. Strach. Tento pocit vo mne prebudí slovo pandémie.

Podľa mňa to je ako les napadnutý lykožrútom. Les, ktorý sršal životom. Životom čistej, zdravej zelenej farby sa pod nájazdom lykožrúta odrazu zmení na sivé pole mŕtvych. Lykožrút je ako plieniteľ, ktorý za sebou zanecháva iba pustatinu. Jeho neočakávaná a nechcená návšteva zasiahne celý les, celú horu. Šíri sa, rastie ako huby počas uplakaných dní jesene. Ako môžem zachrániť toto kráľovstvo, ktoré sa mení v prach? Ako správne zvládnuť pandémiu?

Určite musí prísť pomoc, ktorú za bežných okolností vnímam skôr s odporom. Musí ho ľudstvo odrezat', vytvorit' hlbokú ranu, ktorá zabráni šíreniu. Táto rana nás oddelí, vytvorí dva brehy. Lykožrút bez svojich obetí hynie, opustia ho sily a ostane bezmocný ležať v rane, ktorú sme museli obetovať. Utopí sa snád' v tejto rane? Vyschne? Vyparí či rozpadne? To už les nezaujímá. Znova sa zhlboka nadýchne a začne sa opäť dvíhať do nekonečných výšín modrej oblohy, v ktorej sa stane rovnako slobodným ako predtým. Prečo si teda nevezmeme príklad z týchto mohutných, večných obrov? Je to tak zložité, ostat' na druhej strane brehu a čakať? Jedinou obetou, ktorú musíme podstúpiť všetci, je rana. Z niektorých rán sa stane chrasta, ktorá po čase navždy zmizne. Z iných rán ostane jazva, no pri pohľade na jazvu, si vždy môžeme spomenúť na to, že sme to zvládli, že sme silnejší a skúsenejší ako predtým.

Ako zvládam pandémiu ja? Inšpiroval som sa práve lykožrútom. Som zalezený tak ako on. Skrývam sa, žeriem. Žeriem nervy ostatným členom rodiny, s ktorými sme spolu zalezení vo vnútri. Sme na druhej strane brehu. Máme sa však pred čím takto skrývať? Stále nám dýcha tento nezvaný host' na krk? Domnievam sa, že nie. My ho predsa nevidíme a ak stále snorí, môže vyskočiť odkiaľkoľvek a kedykoľvek.

Ako máme teda zvládnuť pandémiu? Treba byť trpezliví a čakať. Čakať, kým sa tento nezvaný host' nevytratí. Musím zaliezt' na bezpečný breh, ktorý je odrezaný od miesta, ktoré už pohltí. A keď sa vytratí, opäť sa stanem slobodným, ako som bol predtým.

ZMENA

Sme ako mravce. Všetky sa zbiehajú v mravenisku a snažia sa riešiť neľahkú situáciu. Po napáchaných škodách nepriateľom vodcovia nariaďujú prísne opatrenia. Zákaz vychádzania z domovov mraveniska, používať dezinfekčné a ochranné prostriedky... Nastáva obdobie útlmu. Zatiaľ čo sa malé mravčeka tešia, že nemusia chodiť do školy, ich rodičia sa strachujú, ako zvládnu finančnú krízu. No nemôžeme myslieť len na to najhoršie, a preto je nutné sa prispôbiť. Nie všetky mraveniská sú s tým stotožnené a berú to na ľahkú váhu. Nakoniec samy na to doplatia. Situácia sa zhoršuje. Zmätené behajú sem a tam. Nepriateľ si zo samotných mravcov robí vojsko. Nábor robí medzi staršími a slabšími, ktorí sa ľahko poddajú. Premiestňuje sa z mraveniska na mravenisko. Vypukol chaos. Silnejší pomáhajú slabším. Každý si urobil zásoby potravy, nanosil si do skladov hmyz a rôzne rastliny. Báli sa toho najhoršieho, tentokrát to nebol útok túlavého medveda a či iného predátora. Nevedeli sa brániť. Útoky neutíchajú, ale mravce sa už skoordinovali.

Toto všetko patrí k tomu. Všetko zlé je na niečo dobré. Nikdy sme si nenašli toľko času na rodinu ako pri pandémie. Máme možnosť využiť čas na to, čo sme doteraz odkladali. Zmenilo to náš spôsob života.

M. Majer

STREDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOSŤ

Dňa 4.3. 2021 sa v našej škole uskutočnilo školské kolo 43.ročníka SOČ. Dnešná doba si vyžaduje nové riešenia, a preto sme na zorganizovanie súťaže našli riešenie aj my – v online priestore. Naši študenti sa s tým popasovali veľmi dobre, s takouto formou sa už pomaly zžili. Ich obhajoby boli suverénne, možno u niekoho viac a u niekoho menej stresujúce, ako by boli obhajoby prezenčnou formou. Veľmi im chcem v mojom mene za ich zodpovedný prístup poďakovať. Veľká vďaka patrí aj kolegom – členom hodnotiacich komisií (Ing.Barčík, Ing.Chovancová, Mgr.Dvořáček, Mgr.Hucovci, Ing.Kuchárová, PhD, Ing.Mošková, Ing.Ořapka, Ing.Vaník) a konzultantom. Súťažilo spolu 17 žiakov v troch súťažných odboroch a na prvých troch miestach sa umiestnili nasledovní žiaci:

10 – Stavebníctvo, geodézia, kartografia a interiérový dizajn:

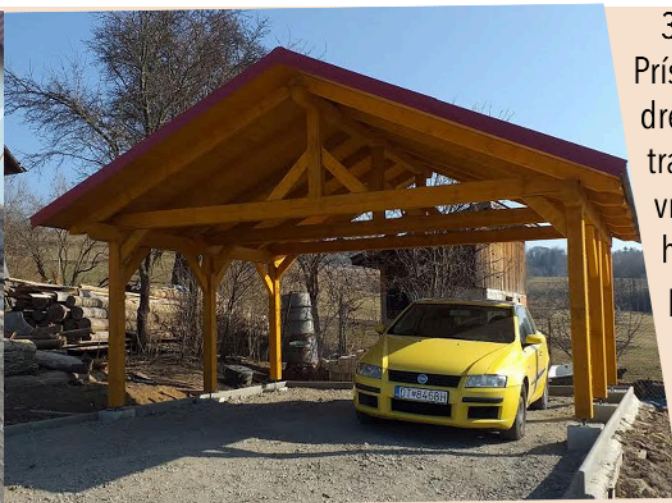
1. Timotej Petřík IV.TM

Hlavným cieľom projektu a práce bolo vytvorenie funkčného a zároveň esteticky vhodného miesta, kde majitelia a užívatelia budovy môžu využiť svoj voľný čas na oddych a relax pri posedení na terase pod prístreškom. Pri práci bolo myslené nielen na estetické a praktické možnosti a využitie materiálu, ale aj na ekonomickú časť, ktorá musela byť v súlade s potrebami a požiadavkami investorov.

2. Matúš Slovák IV. TM

Garážové státie pre 3 osobné automobily. Státie slúži na ochranu automobilu pred poveternostnými podmienkami a ostatnými možnými vplyvmi. Jedná sa o doplnkovú stavbu. Je pevne spojená so zemou pomocou základových pätiiek. Pre nosnú konštrukciu bolo použité smrekové rezivo s povrchovou úpravou. Garážové státie má pultovú strechu s prekrytím predných stĺpov.

3. Jozef Malček IV. TM

Prístrešok je vyrobený zo smrekového dreva. Stojky a stĺpiky sú spájané o trámy a zaistené konštrukčnými vrutmi. Krokvy sú osedlané a v hrebeni navzájom spojené preplátovaním, zaistené závitovou tyčou. „Celú strešnú konštrukciu som zadebnil palubkami, ktoré som prekryl strešnými latami.“ Ako krytina je použitá škridloplech.

3. Marek Eduard Mikuš IV. TM

Práca sa zaoberala novým prestrešením hospodárskej budovy. Celá stavba obsahuje rôzne staré tesárske spoje, ktoré sa v dnešnej dobe už nevyužívajú. Celá stavba aj so spojmi sa vyhotovovala ručne s veľmi malým zastúpením používania elektrického náradia.

14 - Tvorba učebných pomôcok, didaktické technológie:

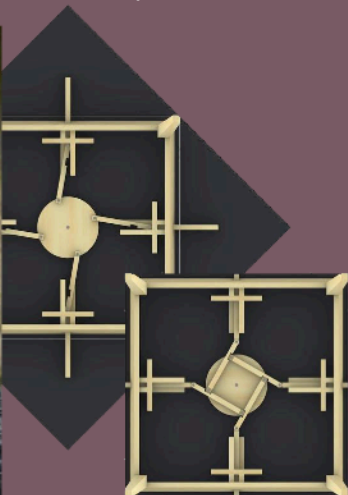

1. Michal Vasil IV.H

„Vďaka mojej práci som spoznal ešte podrobnejšie technické prostriedky na boj s povodňami. Podrobne som sa oboznámil s ich parametrami, fungovaním a používaním. Výsledkom je spracované autentické video z povodne vo Zvolenskej Slatine z jesene v roku 2020.“

16 – Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba:

1. miesto Miroslava Bröstlová IV.D, 2. miesto Miroslav Trestanský IV.D, 3. miesto Monika Ratkovská

3. Juraj Kán IV.D

„V mojej práci hlavne išlo o posunutie dizajnu jedáleňského stola E.S.N, ktorého korene siahajú na hodiny konštrukcie tretieho ročníka. Tento stôl sa vedel rozťahnuť do všetkých strán a bol by jednoduchý na výrobu, no požadoval posun estetiky jeho dizajnu aj mechanizmu podpier. Výsledkom bol stôl E.J.S, ktorý disponoval škandinávskym vzhľadom a mechanizmom na ľahšie vysúvanie podpier.“

1. miesto Miroslava Bröstlová IV.D

Komoda určená na gramofón a vinylové platne. Výrazná, farebná, minimalistická, ekologická, estetická a radostná. To všetko ju definuje. Inšpirovaná obrazom od francúzskeho maliara Roberta Delaunaya radosť zo života, ktorý sa vyníma na jej hlavnom priečelí. Obsahuje nenápadné detaily ako je zaoblenie hrán alebo jemné vlnenie na jej nohách, ktoré sa nesú v myšlienke „dotknúť sa hudby.“

Modum

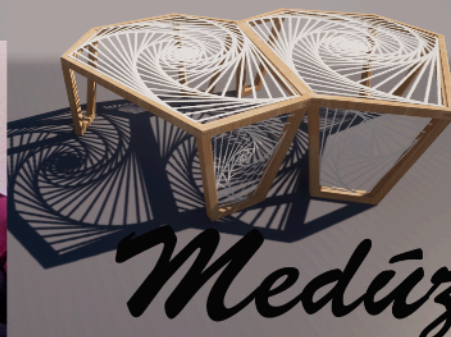
3. miesto Monika Ratkovská

Čím sú detské stoličky iné? Menšie rozmery, ale presná ergonómia pre detskú chrbticu. Ľahšia konštrukcia, ale zabezpečenie detskej bezpečnosti, odstránenie hrán a využitie rádiusov či výber materiálov a povrchovej úpravy. Kolekcia je navrhnutá pre každého rodiča aj dieťa. Vďaka súrodeneckej lavičke vzniklo dvojmiestne sedenie. Stoličky ponúkajú sedenie pre jedného a nosnosť od dieťaťa až po rodiča. Dieťa navyše rozvíja svoju motoriku vďaka uchopiteľným komponentom a vnemy vďaka pastelovým farbám.

Dňa 26.3. 2021 sa uskutočnilo krajské kolo 43.ročníka SOČ. Ako školské kolá, tak aj Krajské kolo sa uskutočnilo v online priestore. Našu školu reprezentovali žiaci, ktorí úspešne postúpili zo školského kola v troch súťažných odboroch. Ich obhajoby boli opäť suverénne, príjemné. Svoje práce mohli porovnávať s prácami žiakov z iných stredných škôl a..... neustratili sa. Za všetko hovoria výsledky:

V odbore 10 – Stavebníctvo, geodézia, kartografia a interiérový dizajn sa na 1.mieste umiestnil Timotej Petřík z triedy IV.TM s prácou Historický drevený prístrešok

V odbore 16 - Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba sa na 1.mieste umiestnil Miroslav Tresťanský z triedy IV.D s prácou Konferenčný stolík Medúza.

Medúza

Návrh dizajnu konferenčného stolíka postavený na vzťahu dvoch rozdielnych vecí, ktoré tvoria jeden celok, chaos spútaný pravidlami. Ornament na stolovej doske sa radí do smeru Op-art. Smer, ktorý sa snaží vyvolať ilúziu, hru zmyslov. Tvar stola, ktorý môže pripomínať diamant so skosenou špičkou, sa nazýva tvar CHAOSU, vytvoril som ho zakomponovaním hrany, do oblých tvarov presýpacích hodín. Hodiny, hmotný predmet, ktorý púta

čas, pravidlá pútajú chaos. Boli dokonalou voľbou pre tvar stolíka. Stolík je tvorený z drevenej konštrukcie, do ktorej je zasadené sklo, pre vyvolanie čo najväčšieho pocitu vzdušnosti, aby stolíky plne odrážali koncept presýpacích hodín. Stolík je tvorený dvomi samostatnými časťami, jeho tvar teda nie je pevný, pozorovateľ si ho prispôbuje vlastným potrebám. Okrem hry zmyslov, ilúzie, nastáva aj hra so samotným výrobkom. Ornament na skle je vďaka vypieskovaniu prakticky nepriestupný svetlom a vytvára tieň na podlahe, stene, strope, podľa umiestnenia svetelného zdroja. Nastáva hra svetiel, výrobok sa stáva súčasťou interiéru, ten sa prispôbuje svetlu ako pravidlá chaosu. Hlavným cieľom mojej práce, okrem vytvorenia kusu nábytku, bolo vyvolať dojem, názor alebo čo i len záblesk myšlienky v mysli pozorovateľa, jeho splnenie teda závisí na vás.

Obaja postupujú na celoslovenské kolo SOČ, ktoré sa uskutoční opäť online na konci apríla. Ostatní traja súťažiaci sa vo svojich odboroch umiestnili na 4.mieste.

Srdečne gratulujem víťazom a prajeme veľa úspechov v celoslovenskom kole SOČ. Ing. Danko Račková, koordinátor SOČ

Naše Slovenské

Pucle

Puzzle plné umenia, ktoré si zavesíte na stenu? Sem s nimi. Vznikli z túžby dvoch najlepších kamarátok, ktoré chceli robiť niečo krásne a myseľ cibriace. Prostredníctvom ilustrácií slovenských autorov, dávajú dávnej hre nový nádych a hravo prinášajú umenie do domácnosti, či verejných interiérov. Sú hrou, dizajnom, konceptom a radosťou.

OwlDry

Owldream spája niekoľko štýlov, ako napríklad techniku makramé s drevorezbou, tradičné ľudové motívy a symboly rôznych etník do jedného celku. Výsledkom sú šperky a rôzne doplnky nadanej Slovenky, ktorá svojou prácou poteší najdnu ženu.

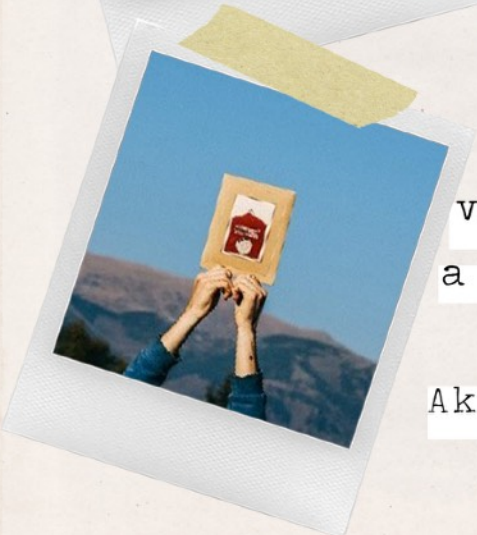
WOOD PACK

WoodPack je rytmicko- melodický hudobný nástroj vyrobený z vysoko rezonačného kvalitného dreva. Je z čisto prírodných materiálov (drevo a prírodný olej) a má muziko-terapeutický účinok, či už vďaka dotyku rúk s prírodným materiálom, alebo cez vibrácie korpusu nástroja, ktoré sú citelné pri kontakte s ľudským telom. Nástroj je odporúčaný a často používaný pri meditácii zvukom. Vyrába sa ručne na Slovensku, každý je originál a jeho ladenie trvá aj niekoľko dní.

TATRANSKÉ VLAJOČKY

Takmer všetci poznáme tibetské vlajky známe z Himalájí, ktoré vejú na vrcholoch hôr, na domoch a v záhradách po celom svete. Jedného dňa prišiel nápad Sandry a Richarda, mať vlajocky slovenské. Také, ktorým budeme rozumieť aj my Tatranské vlajocky svojimi slovami vzdávajú úctu a vďaka našej prírode, životu a aj nám samým. Môžete ich poviesť vo svojich domovoch, či vo výškach našich hôr. Ak vás výrobky zaujali, hľadajte na internete.

ODPORÚČAME

KAVIAREŇ

NIE je KEBAB ako KEBAB

Tento vám pripraví
z pravej TALIANSKEJ
ČOKOLÁDY a ČERSTVÉHO
OVOCIA.

Choco Kebab

OTVÁRACIE HODINY

Po	8:00-22:00
Ut	8:00-22:00
St	8:00-22:00
Št	8:00-22:00
Pi	8:00-0:00
So	12:00-0:00
Ne	12:00-22:00

SELFIECCINO

Pili ste už niekedy kávu
s vlastným dizajnom?
Pošli im fotku a tvoj
dizajn prenesú do kávy-
cappuccina.

KNIHA

Anton Heretik: ZLO

"Za istých okolností sa môže stať vrahom každý z nás,"
hovorí profesor klinickej a forenznej psychológie
Anton Heretik.

Profesor Heretik už tridsaťpäť rokov pôsobí ako
súdny znalec. Za ten čas sa ocitol zoči-voči
stovkám páchatelov tých najzávažnejších zločinov,
najmä vražd. Táto skúsenosť ho priviedla
k poznaniu, že vrahovia sa navzájom líšia
intelektom, osobnosťou a motiváciou. To čo ich
spája a čo spája ľudí na oboch stranách väzenského
múru, je agresivita.

O zločinoch a ich páchateloch, ktorí najciac
utkveli v znalcovej pamäti, je aj táto kniha...

Anton
Heretik

ikar

Spomienky
súdneho
znalca

SPOMIENKY SÚDNEHO ZNALCA

Experiment, ktorý naliehavým spôsobom otvára tabuizovanú tému zneužívania detí na internete.

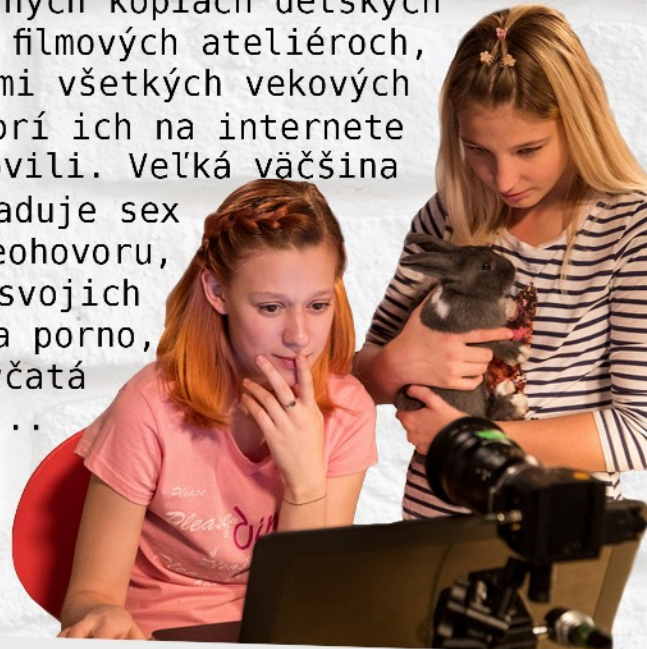
FILM

18+

Tri dospelé herečky s detskými črtmi dostávajú za úlohu na sociálnych sieťach predstierať, že majú 12 rokov. Vo verných kópiách detských izieb, postavených vo filmových ateliéroch, chatujú a skypujú s mužmi všetkých vekových kategórií, ktorí ich na internete vyhledali a oslovili. Veľká väčšina

z mužov požaduje sex prostredníctvom videohovoru, posiela fotografie svojich prirodzení, odkazy na porno, alebo sa dievčatá pokúšajú vydierať...

A nevadí, že je mi 12?

3 herečky, 3 izby, 10 dní a 2458 sexuálnych predátorov.

Apple Podcasts

Spotify

PODCAST

Jožko Fatrsík je lekár na urgentnom príjme v nemocnici SVET ZDRAVIA v Galante. Filip Machala je zdravotný brat na Poliklinike Karlova Ves v Bratislave. Megaukecaný doktor a brat s príznakmi vyhorenia vás spolu zavedú za múry nemocnice...

Chceš vedieť, čo sa deje za dverami ambulancie, prečo toľko čakáš? Aj ty používaš google translate na vylúštenie správy od lekára? Na toto a kopu ďalších zaujímavostí ti odpovie ich podcast.

DOKTOR má FILIPA

Pred 3 dňami

Ide krémeš (musíme oklamať pankreas) #40

Zostáva: 1 h 9 min

15. 4.

Povedal jej všetko, len nie, že je impotent #38

Zostáva: 1 h 4 min

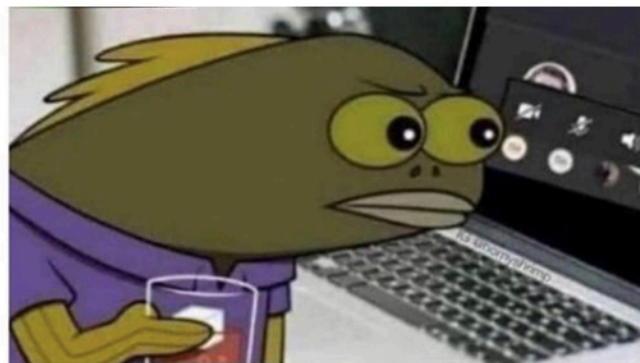

Redakcia

Ako to vidíme my?

JA, KEĎ NA ONLINE HODINE, KAŽDÉ DVE MINÚTY KONTROLUJEM, ČI MÁM VYPNUTÚ KAMERU A MUTNUTÝ MIKROFÓN

POKIAĽ ŤA NIK NEVIDEL ODPISOVAŤ, SKUTOK SA NESTAL

ÁÁÁ, STÚPIL SOM DO HOVNA...

KEĎ ONLINE VYUČOVANIE EŠTE LEN ZAČALO, ALE TY SI UŽ AJ SKONČIL S ONLINE VYUČOVANÍM

IMPOSSIBLE WAS OUR BLACK AND WHITE

STOJÍM NA JEDNOM Z NAJKRAJŠÍCH VRCHOV MOJEJ RODNEJ ZEME. JE TO UŽ PÁR ROKOV, ČO SOM ODIŠLA A UŽ SA NEVRÁTILA. A DNES TU STOJÍM A SPOMÍNAM NA DETSTVO, KTORÉ SOM TU PREŽILA.

SPOMÍNAM NA SÚBY, KTORÉ SOM TU DALA A ĽUDÍ, KTORÝCH SOM TU ZANECHALA. ANI NEVIEM, AKO SOM SA SEM DOSTALA, CEZ SLZY SKORO NEVIDÍM, ZLE SA MI CHODÍ SO ZLOMENÝM SRDCOM. V ČIERNYCH ŠATÁCH POMALY KRÁČAM PO POĽNEJ CESTE SMEROM OD CINTORÍNA, JEDINÉ, ČO MA DRŽÍ, ABY SOM NESPADLA, SÚ TIE HLÚPE SPOMIENKY, KTORÉ MI VŠETKO PRIPOMÍNAJÚ.

KEĎ SA DOSTANEM NA NAŠU LÚKU, KDE SOM SPOLU S MOJIMI DÉMONMI SEDÁVALA, SPOMÍNAM, AKO SOM VENČILA PSY, SMIALI SA OD SRDCA ALEBO LEN SME UŽÍVALI VOĽNÉ CHVÍLE. DNES TU SEDÍM SAMA A SPOMÍNAM NA TIE ŠTYRI. TERAZ DÚFAM, ŽE SÚ UŽ V PEKLE, AKO SI ŽELALI A NIČ UŽ NECÍTIA, LEBO VŠETKY CITY NECHALI MNE, AKO VŽDY. JA SOM BOLA TÁ CITLIVÁ, JA SOM BOLA ICH BRZDA, LEBO SOM SA VŽDY BÁLA, ŽE SA NÁM DAČO STANE A TO JA SOM VŽDY MEŠKALA. A HLAVNE TO JA SOM ICH ZABILA, TAKTO SOM SA IM POĎAKOVALA ZA TO, ŽE MA NEOPUSTILI.

UŽ PREŠLI DVA MESIACE, ČO SOM SA PREBRALA A ZISTILA, ŽE SOM SAMA. EŠTE DNES SI PAMÄTÁM NA SVETLÁ, KTORÉ SOM VIDELA, KRIK MOJICH PRIATELIEK A TVRDÝ NÁRAZ, PO KTOROM NASLEDOVALI TMA A TICHŔ.

VŠETKO VŽDY POKAZÍM. IBA JA VŠETKO VŽDY POKAZÍM.

TO VŠETKO BOL MÔJ NÁPÄD ÍŠŤ POZRIEŤ RODINU.

„VEĎ TO JE LEN JEDEN A POL DŔA CESTY AUTOM. NAČŔ MÍŔAŤ PENIAZE NA LETENKY, KEĎ SA MÔŽEME ZLOŽIŤ NA BENZÍN?“ TENTO NÁVRH MA STÁL VŠETKU NÁDEJ.

M. OSTRIHOŔOVÁ

